

dzi, rozjedai schitko žtož zamóžisch, rozdawai je do khudéch, ha té zméjesh Potwad wo Diebesach; ha potém pžindž zas, ha khodž za minu.

Hacž tón Modžentz telei Swowa bě swóschaw, woténdže wón žrudné; pžetož wón méjesche wele Kubwow.

Děž pak Jezus widžesche, zo wón šo žrudžiw bě, wokopoladniczé prajesche k tém swojim Butžownikam: Oh! kaly cžežcže cži, kiz Bohaczstwa maja, do božoho Kralestwa nutzpondu! Zawěrnó praju wam ja: Zčežka budže jedén Bohaté do nebeskoho Kralestwa pžinčž.

Lc.
18, 24.
Mr.
10, 23.
Mth.
19, 23.

Na telei joho Swowa cži Butžowniczé jara šo stróžichu; ha Jezus zas k nim prajesche: Ja wam je hižcže jón praju, o moje Děcži, oh! kaly cžežko wone jo, zo cži, kiz šo dowěra na te swoje Bohaczstwo, do božoho Kralestwa pžinčž móli! Łóžije jo, zo jedén Kamel pžez te Buschko jereje žowé pželeže, hacž zo jedén Bohaté do božoho Kralestwa pžindže.

Mr.
10, 24.

Děž cži joho Butžowniczé tolei swóschachu, hižcže wele jacž šo pžestrožachu, ha besobu prajachu: Ha žtoha da móže žbožné bócz? Jezus na nich ladaiczé řekné jim: Pola Czwojekow jo to němóžne, tola pak nicž pola Boha; pžetož pola Boha ha ž božej Pomocy jo schitko móžno.

Mth.
19, 25.
Mr.
10, 26.

Nět Pětér do Řětzi padže, ha prajesche k Jezusei: Lei mó smó schitkorene wopužcžili, ha smó za tobu wotěschli; žto da nam za to budže? Jezus jomu wotmoži: Zawěrnó wam ja praju: Wó, kiz wó me scžěbunwali scže, budžecže wó tém žnowa-Narodžěniu, po tém Horežestawanu na tón sudné Džen, děž tón Sěhn toho Czwojeka seidžecž budže na tém Stole teje swojeje Majestoscze, hai wó budžecže teiž sobu seidžecž na dwanacžich Stowach, ha sudžicž te dwanacže Swóibé Izraela.

Mth.
19, 27.

Ha